

Kl. 13:26

Kim Andersen (V):

Vi har bestemt fortsat, også efter vedtagelsen af det her lovforslag, retssikkerhed i Danmark. Det skal vi blive ved med at have, og det håber jeg at vi kan blive ved med at forsvare og være enige om. Det princip og de værdier antastes på ingen måde principielt med vedtagelsen af det her forslag.

Så vil jeg gerne sige, at vi har gjort utrolig mange ting. Ministeren har bebudet et nyt bandepakkeinitiativ, som vi snart skal behandle her i salen, vi har indført regler om unge- og forældrepålæg, vi har erstatningsansvarsloven, vi har taget en masse integrations- og forebyggelsesinitiativer, som udføres i kommunalt regi, og der er sat flere penge af til det formål, end der nogen sinde tidligere har været sat af og har været til rådighed.

Men derfor siger jeg ikke, at det, der gøres, gøres godt nok, og at vi får nok for de midler. Der er stadig væk en stor opgave at udføre, det viser de seneste ugers hændelser jo alt for tydeligt.

Kl. 13:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til Venstres ordfører. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Karen Hækkerup.

Kl. 13:27

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Med hensyn til lovforslaget og beslutningsforslaget, som vi behandler samlet, kan jeg allerede nu meddele, at Socialdemokraterne agter at stemme for regeringens forslag, men imod Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Når vi vil stemme imod Dansk Folkepartis beslutningsforslag – som jo går ud på at give aflytning frit og sige, at nu skal det gælde alle typer af kriminelle – er det simpelt hen, fordi det ville være at gå over stregen. Hver eneste gang man skal foretage indskrænkninger i folks frihedsrettigheder, skal det være utrolig velargumenteret, der skal være en saglig begrundelse, og det skal være noget, der har været en offentlig debat om, og som der virkelig er en god grund til at man gør, for når man ændrer ting, som man gør ved det her, skal der være en meget, meget vigtig tanke og en gennemtænkt handling bag, og det synes jeg ikke at der er bag Dansk Folkepartis forslag. Det giver ingen mening at sige, at alle bare kan aflyttes, og at det

kan man så i øvrigt gøre i 8 uger. Når man tager skridtet videre, og det vil jeg gerne erkende – måske nok lidt i modsætning til nogle af de andre talere, der har været på – at vi gør, så skal der også være argumenteret sagligt for det.

Jeg synes, det er en god ting, at vi nu udvider de her regler for, hvordan man kan aflytte. Nogle af de kriminalitetsformer, hvor man bl.a. nu også vil kunne aflytte en person i stedet for et nummer, drejer sig jo ikke kun om bandekriminalitet, det drejer sig eksempelvis også om menneskesmugling og om menneskehandel og børneprostitution. Sådanne steder, hvor man må sige, at der er mennesker, der lider, er steder, som jeg bekymrer mig rigtig meget om, og hvor jeg synes det er godt, hvis politiet får bedre redskaber.

Jeg er i lighed med justitsministeren og den tale, han holdt, som jo er forfattet af de fremmeste jurister i Justitsministeriet, meget enig i, at bukserne holder, at balancen er der, og at man derfor godt kan stå inde for de ændringer, der bliver lagt op til. Omvendt ville jeg modsat synes, at tog man skridtet videre og gik helt over i det forslag, som Dansk Folkeparti har lagt frem, ville man gå over grænsen.

Der har været en debat her i salen om, hvorvidt det er rimeligt, at man kan blive aflyttet, hvis man er helt uskyldig. Nu er det jo allerede i dag sådan, hvis man aflytter nogle folk, at det jo ikke er sikkert, at det, hver eneste gang en eller anden kriminel tager sin telefon og ringer til en anden, så også er til en anden kriminel; nogle gange ringer en kriminel jo sikkert også til en, der slet ikke har noget med det kriminelle at gøre, hvorved den person jo altså også bliver underkastet en aflytning. Derved er der jo ikke rigtig noget nyt i det. Men det er rigtigt, at det skridt vi tager i dag ved at give tilladelse til at udvide adgangen til aflytning, ud over at det er en forenkling, og at det er praktisk og en fornuftig ting at gøre, også er noget, man retssikkerhedsmæssigt skal tage en debat om, fordi det er skridtet videre.

Men jeg melder mig i al fald klar til at sige, at jeg synes, at argumenterne holder, at det er tænkt grundigt igennem, at der stadig væk er retssikkerhedsmæssige garantier, som der bliver levet fuldt ud op til. Det skal stadig være sådan, at der skal være bestemte grunde til, at aflytningen iværksættes, og der skal være en retskendelse, der skal en dommer ind over.

Så jeg har ingen betænkeligheder ved det og kan derfor meddele afslutningsvis, som jeg vist